

Mødet genoptoges Kl. 1.

Man gik først til den først paa Dagsordenen opførte Sag:

Valg af en Sekretær (i Stedet for Raffnsøe).

Valgt blev *Vesterager*.

Man gik derefter til den næste paa Dagsordenen opførte Sag:

Valg af et Medlem af Udvalget til Forretningsordenen (i Stedet for Raffnsøe).

Valgt blev: *Vesterager*.

Man gik derefter atter til:

Fortættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1925 til 31. Marts 1926.

Forhandlingen genoptoges.

H. C. Hansen: Jeg vil dernæst gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger, nærmest foranlediget af det ærede Medlem Hr. Pinstrups Udtalelser. Det ærede Medlem begyndte sin Tale med at konstatere, i alt Fald efter hans Mening at konstatere, en mildere Tone hos det nuværende Socialdemokrati og navnlig hos de nuværende Ministre end den, der var gældende, da de var Oppositionsparti. Ved at høre det ærede Medlem Hr. Pinstrups Tale kom jeg til at tænke paa, at han selv nok havde tilegnet sig ligesom et mildere Anstrøg, bevægede sig ligesom indenfor et mildere Klima for sin egen Persons Vedkommende. Jeg tror ikke, det er meget ved Siden af, naar jeg siger, at den Regeringsperiode, som hans Parti har været inde i igennem de 4 Aar, og de Vanskeligheder, der har været for dem, har haft en meget gavnlig Indflydelse paa det ærede Medlem. Han talte, ligefrem smilende og meget tilforladeligt, ud fra de Synspunkter, som han nu har; den krasse, tilspidsede Form var ikke til Stede i hans Tale denne Gang. Derfor var det ærede Medlem Hr. Pinstrups Tale i Virkeligheden heller ikke besjælet af den haarde

Brod, som der var i hans Taler før 1920. I det ærede Medlems Taler den Gang var der en ufordragelig Tone, som udgik fra den sikre Overbevisning, at naar blot vi fik en anden Regering end den da siddende radikale Regering, vilde alting nok trække sig i Lave paa en for Landet højst tjenlig Maade. De 4 Aar, der er gaaet, har sikkert belært det ærede Medlem om noget andet, og det Lovforslag, som vi nu sikkert i Løbet af ganske kort Tid faar forelagt i Anledning af Valutaspørgsmaalet, er det bedste Bevis paa, at den Mening og de Spaadomme, som det ærede Medlem tidt og ofte gav Udtryk for, har slaaet fejl. Det er sikkert i Bevidstheden om dette, at det ærede Medlem i Gaar var mere tilforladelig i sin Form end hidtil.

Af de Ting, det ærede Medlem kom ind paa, vil jeg gerne beskæftige mig et Øjeblik med en enkelt, nemlig den Maade, hvorpaa han fremhævede Landbrugseksporten i Forhold til Importen. Han fremdrager det Udførselsoverskud, som Landbruget har haft gennem Aarene, og derefter siger han — med den højtærede Formands Tilalelse vil jeg gerne citere: „Det er Tal, som det kan være vanskeligt at fastholde, men jeg skal give nogle Tal, som det er nemt at fastholde. I de forløbne 8 Maaneder af 1924 har vi en Landbrugseksport, der gennemsnitlig indbringer et Beløb af 4½ Mill. Kr. pr. Dag, vi indfører Raastoffer til Landbruget for 1½ Mill. Kr. daglig, og Resultatet bliver altsaa, at vi har et Udførselsoverskud af Landbrugsprodukter paa 3 Mill. Kr.“

Nu har jeg adskillige Gange hørt og læst dette, og det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup nu har fremført disse Tal ogsaa fra denne Talerstol, saa der kan blive Lejlighed til at imødegaa dem, thi det er selvsagt, at disse Tal er ravsrukende gale. Naar man tager den rene Landbrugsimport, det vil sige Importen af Korn og Foderstoffer og maaske ogsaa af Kunstgødning — vi fik jo ikke Rede paa, hvor meget der var taget med under Begrebet Landbrugsimport —, er det muligt, at det kan holde Stik — hvis man altsaa tager disse enkelte Ting, men udelader andre Ting, som ingenlunde er uvæsentlige; det ærede Medlem bemærkede jo til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, at Forbruget paa Mejerierne af Kul ikke var medregnet, og jeg maa jo formode, at mange forskellige Hjælpestoffer, de mange Ting, som Landbruget forbruger som Nødvendighedsartikler for overhovedet at holde et moderne Landbrug i den stabile Gænge, er udeladt. Det er det ene. Men